

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

ærede Medlem rullede sig saa højt op, at han sagde angaaende Privatforbruget af Benzin, at rivravruskende galt var det, at private kom ud at køre. (*Hans Hedtoft: I Luksuskørsel!*). Jeg tror ikke, jeg har citeret det ærede Medlem forkert. (*Hans Hedtoft: Det var den private Luksuskørsel!*). Aah, det ærede Medlem maa have meget Forstand paa de Dele! Jeg vil gerne have et Brev fra det ærede Medlem med en ordentlig Definition af dette Begreb. Jeg har sagt gentagne Gange fra denne Plads ved tidligere Lejligheder og gentaget i Aften, at vi i Ministeriet arbejder sammen med Erhvervene fra alle Grene, ogsaa Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, hvorfra jeg kan forstaa det ærede Medlem har sine Oplysninger. Vi er næsten alle enige om de forskellige Ting. Hvad Benzinen angaar, har vi et Nævn, som er blevet nedsat af det ærede Medlems politiske Meningsfælle, daværende Handelsminister Kjærboel; jeg tror, det blev nedsat saa tidligt eller saa sent, hvad man nu vil, som i 1939. Dette Benzinnævn indstiller til Handelsministeriet, hvorledes man skal tage Sagerne. Saa vidt mig bekendt har det ærede Medlem ogsaa socialdemokratiske Meningsfæller i Benzinnævnet. Jeg har ikke fulgt Nævnets interne Arbejde, men jeg nærer ingen Tvivl om, at jeg har Ret, naar jeg siger, at der er kommet en enstemmig Indstilling fra dette Nævn til Handelsministeriet om, hvorledes man skulde graduere Tildelingerne af Benzin til de forskellige Klasser, Erhvervs-kørsel, mere eller mindre luksuspræget Kørsel, o. s. v., o. s. v. Jeg tror ikke, jeg tager saa meget fejl, naar jeg siger, at man har delt det i 7 Klasser, og det kan jo selvsagt aldrig blive den højeste Retfærdighed. Det er Menneskeværk, man har gjort det saa godt, man kunde; det er ikke mig, der har fundet paa det; jeg har det Indtryk, at Indstillingen var enstemmig.

Jeg kan oplyse det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og andre ærede Medlemmer i denne Sal om, at vi i 1939 vistnok brugte saadan noget som 34 Mill. Liter om Maaned. Vi er i dette Øjeblik oppe paa at bruge et Kvantum, der i hvert Fald ikke har naaet de 20 Mill. Liter, altsaa godt og vel Halvdelen, og den 1. Marts i Aar lavede man Klasse 7, nemlig til de sidste Bilejere, at de ogsaa kunde komme ud at køre med den Del af Bilparken, der endnu var opklodset, for dog at faa en vis Uretfærdighed ud af Verden; man gav dem ganske smaa Kvantiteter paa 50 Liter og opefter. Naar vi ikke har saa meget Benzin, er det klart,

at der bliver for lidt til alle; der bliver for lidt til Lastbilerne, og der bliver for lidt til de Handelsrejsende, og der bliver for lidt til Taxa'erne ogsaa.

Men vore Valutafortold er jo meget daarligere, og jeg tror, at praktisk talt samtlige Medlemmer i denne Sal er klar derover. Vi sælger for faa Varer til Udlandet, til for smaa Priser, vi har foræret væk for en Masse Millioner, og det er vi vel glade for, at vi har kunnet gøre og haft Raad til. Men jeg kan oplyse, at i England ligger det saadan, at der har de ikke saa store Benzinrationer, som vi har her i Danmark; Taxa'erne i London faar ikke nær saa meget som Taxa'erne i København, og jeg mener, de faar for lidt i København; jeg mener ogsaa, de Handelsrejsende faar for lidt, og jeg mener, at Lastbilerne faar for lidt, naar de ellers er i Stand til at udføre produktivt Arbejde.

Men jeg er klar over, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft er meget bedre i Stand til at ordne denne Sag end baade Benzinnævnet og min Ringhed. Det ærede Medlem har været ude at rejse, forstaaer jeg; det ærede Medlem kunde tale om, hvordan det gik i England og i Norge og i Sverige med Tekstilvarer. Jeg er blevet herhjemme i Danmark, jeg har ikke brugt udenlandsk Valuta til Rejser. Jeg ved ikke, hvor mange samfundsgavnige Rejser det ærede Medlem har været ude paa, men det er heller ikke min Sag at grunde over dette.

Saa siger det ærede Medlem: Hvad gør Regeringen for at klare den katastrofale Boligmangel? Jeg har prøvet paa at forklare en lille Smule om, hvordan Situationen ligger med Hensyn til Importen af Trælast. Det ærede Medlem kan ikke, selv om han kunde skaffe udenlandsk Valuta, enten svensk eller finsk eller russisk, faa mere Træ til Danmark, end vi har faaet indtil denne Dag. Det er sket i Samarbejde med Erhvervene, det er sket igennem dansk-svenske og dansk-finske Handelsaftaler o. s. v., o. s. v., og vi faar, som jeg har sagt tidligere i Aften, kun en Trediedel af, hvad vi fik i 1938, til Trods for at vi kunde bruge meget mere end dengang, som Følge af, at vi er saa langt bagefter med Boligbyggeriet, som Tilfældet er.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa, at vi mangler Mursten. Ja, det er jeg i høj Grad vidende om, det er ingen Nyhed, det ærede Medlem kommer der og fortæller os; vi har drøftet det indtil Trivialitet i Ministeriet, i Maaned, for ikke at sige over et halvt Aar (*Kolbjørn: Det skal nok hjælpe!*) Det ærede Medlem Hr. Kolbjørn siger, at